

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi
d'Economistes de
Catalunya

Una Europa a dues velocitats

Que lluny que som del projecte europeu somniat pels seus fundadors després de la Segona Guerra Mundial. Volien una Europa de progrés, culta, socialment cohesionada, solidaria, pacífica i en pau.

I actualment tenim: estancament econòmic, creixement de la desigualtat, corrupció, manca de polítiques d'immigració, desunió, un futur ennuvolat i un desencís generalitzat. El Brexit ha sigut un exemple clar del descontentament d'amplis sectors socials. L'any 2017 veurem què opinen francesos i alemanys després de les seves eleccions.

La Unió Europea està en una situació de bloqueig. Cal que els seus membres comparteixin un projecte comú, recuperar la supremacia de la política sobre l'economia i disposar de lideratge.

Mentrestant, l'entorn està canviant radicalment. Avui el centre del món, i on es definiran les polítiques mundials, es troba al mar de la Xina i al Pacífic. En canvi, la població de la Unió Europea, el seu pes econòmic i la seva influència política esdevenen irrellevants. El mateix Donald Trump ha deixat clar que es vol desentendre d'Europa.

Tenien raó Oswald Spengler quan ens anunciava *La decadència d'Occident* o George Steiner, que era pessimista sobre el futur d'Europa? És aquest el futur que ens espera?

Si no volem el declivi s'hauran de prendre decisions radicals. Ara, sense la Gran Bretanya segurament serà més fàcil. Cal decidir si es vol avançar cap al projecte europeu somniat; si volem convertir la Unió Europea en un simple mercat comú o si donem el projecte per fracassat i es torna als estats nacionals.

Si s'opta per la primera opció, suposaria una Unió Europea de dues o més velocitats. Es constituïria un nucli dur de països

En decadència
La població
de la Unió
Europea, el seu
pes econòmic
i la seva
influència
política
esdevenen
irrellevants

d'avantguarda compromesos per completar la unió monetària, fiscal i política, oberts que en el futur s'hi puguin afegir els altres països. Els membres que no se sentin identificats amb el projecte fóra millor que seguissin els passos dels anglesos.

Vivim un moment vital. És hora que els estadistes, les elits econòmiques i culturals, els intel·lectuals i tots els ciutadans prenguem consciència de què està en joc.

Les noves generacions, i segurament també molts dels més grans, sembla que han oblidat l'Europa de les guerres i que l'objectiu ha de ser aconseguir una Europa de progrés en pau. Per això, és imprescindible que les polítiques estiguin pensades per al benestar dels ciutadans i que aquests recuperin la confiança en el projecte i en les institucions, condició essencial per al progrés, per a la solució dels problemes de la nostra societat i per influir en l'agenda mundial en la solució dels reptes globals. |